

XX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 11. Februar 1907.)

Fra den Tid, da Rotterne for omtrent 500 Aar siden holdt deres Indtog her i Landet, have de været en stor Plage for Landets Befolkning ikke blot ved den Ødelæggelse, de direkte forvolde, men ogsaa indirekte ved at overføre smitsomme Sygdomme til Mennesker og Husdyr. Man har derfor paa forskellige Maadersøgt at formindske deres Antal dels ved at fange dem i Fælder og Sakse, dels ved at anskaffe Hunde og Katte, der særlig egnede sig til at jage efter disse Dyr, ligesom man ogsaa i stor Udstrækning har udlagt forskellige Gifte, baade i Huse, Haver og Skove, baade i By og paa Land. Disse Maader at forfølge Dyrene paa have selvfølgelig haft deres Betydning, men have ikke paa langt nær været tilstrækkelige til at formindske Rotteplagen i nævneværdig Grad.

Tilsidst havde man næsten opgivet Haabet om, at det kunde nytte noget at at foretage sig videre til Bekæmpelse af disse Dyr. For ca. 9 Aar siden rejstes imidlertid Spørgsmaalet om Bekæmpelse af Rotter atter paa Initiativ af Justitsraad

Zuschlag. Ved Artikler i Blade og Tidsskrifter og ved Foredrag i Landbo- og Grundejerforeninger vakttes saa megen Interesse for denne Sag, at det blev muligt at stifte „Foreningen til lovordnet Udryddelse af Rotter“. Denne Forenings Virksomhed bestaar først og fremmest i at vække Interesse for den økonomiske Betydning, det har for Landet at blive befriet for Rotterne, og i Forbindelse dermed har den ydet Vejledning til dem, der have ønsket Oplysning om, hvorledes Kampen mod disse Dyr bedst føres; dernæst har den i flere Kommuner foranstaltet Krig mod Rotterne, ordnet paa den Maade, at der er betalt Præmier for hver dræbt og til et af Kommunalbestyrelsen nedsat Udvalg indleveret Rotte. Paa denne Maade er der blevet dræbt en Mængde Rotter i de Aar, hvori denne Forening har bestaaet og virket, men tillige er man bleven klar over, at skal man for Alvor komme Rotteplagen til Livs, maa der gaas planmæssigt frem og tages fat med en Kraft, som overstiger Enkeltmands Evner, da